

خۆشه وستی

به هیزتره

نووسینی: صالح رشدي

گۆرینی له عه ره بیه وه

محمد عبد الرحمن زهنگنه

هه شیان برده سه ره مه ره کان و چه نه دانه به کیان له باشترین مه ره کانی برد.

عوسمان زور پارابه وه که له مه ره کانی گه رین چونکه هه خوی نی به هه عه شیرته که به، له گه لیا وه رن بو عه شیرته که له وئی چیتان ده وئی ده تان ده نی، تا کو نه وه به ره پرسیاری به رزگار بی و به خاین دا نه نری بو نه و نه مانه نه یی سپه دراوه به لام شه نه وه سه ره بازانه ی له هه ستی مرویی دامالیو فیری دل ره قی و کوشتن بیون، گویان نه دا به پارانه وه وه سه کانی عوسمان، وه لامیان نه وه بو، به کیکیان هه رشی برده سه ری و سونگیه کی دا له سکی و له پشتیوه ده رچوو به کسه مرد، له نزیك تهرمه که به وه مه ریان سه بری و برزانیان و نه وه نه ده ی پیوستیان بو له گوشتی برزایان خوارد کانیك میگه له مه ره کان گه رانه وه بو ناو عه شیرته که، بییان چه نه مه ریک که مه وه عوسمان یش له گه لساندا نی به، وایان زانی نه وه مه رانه ناو هکی که وتوو وه عوسمان - یش به دواياندا رویشتوو به لکو بیان دوزیته وه وه بیگه ریته وه وهك عورف عاده ت بو.

به یانی بو وه وه عوسمان و مه ره ونبه وه کان نه گه رانه وه، چه ن که سانیکی عه شیرته که ده رچوو بو گه ران له شاخه کان و بیشه کان و

نه وه روژه نوری عوسمان بو بو له وه راندنی مه ره کانی عه شیرته که، عه شیرته که شه، عه شیرته هه رکی کوردیه که له کونه وه مه ره به خه سو ده که نه و دوو جاریش کوچ ده که نه له گه ل مه ره کانیاندا کوچی زستان که داده به زن له شاخه به رزه کانی ناوچه ی «که فر» بو ده شه کانی کوردستان، که ده که وینه ناوچه ی «موسل» هه ر وا له وینه کوچی هاوینیش بو شاخه به رزه کان له باکوری کوردستانه وه روژیکی خوش بو له روژه کانی به هاری کوردستان، دیمه نی کوردستانیش چه نه جوانه، کانی اوو چاوگه شیرینه کان هه لده توولین قه لبه زه ده دن له هه موو شاخ و دوول و نه رزیکه وه، هه موو نه رزه کانی شه سوز رازاونه ته وه به گیاو گول و گولزار و بیشه ی چر، هه موو داره کان ته رو گه لایان هه به، گیایش زوره وه مه ره کان پر سکیان ده له وه رین و تیر ده خون و خویان هه لده کیشن و له نیوان سه روشتی سه خاوه تدا که زیان و نشونمای په لایان بی ده دات له و کاته دا عوسمان میگه له مه ره که ی دابوو به ره که چه نه هه زاریک بو، ده وه نیواره به ره وه عه شیرته که که له ناوچه ی «که فر» ده گه رابه وه چه ن به کری گیراویک له سه ره بازه عوسمانیه را کوردوو وه کان له شه ری به که می جیهانی برستی وای لی کرد بوون وه کو درنده و ابوون،

له وهرگاکان، تاکو له شه کهي عوسمانيان دوزيبه وو له نه نيشته وه خو لکه موه و نسک و که و لي ميريان بيني، گوماني تيدا ني، نه وه هي ميره کانه و زانيان عوسمان به غدر کوژاوه له گه ل ميره کاندا، عوسمانيان پرده وه به پني داب و نريني عه شيره ته که به خاکيان سپارد.

کاتي عوسمان کوژا هيشتا که ساليک بو زني هينا بو و نه که شي سکي پر بو، له پاش کوشتي به مانگينک کوريني بو ناويان نا عوسمان. نه مهش عاده ته نه گهر پاش مردني باوک مندالي بو به ناوي باوک موه ناو دهنري. دايکه که زور باهخي دايه کوره تاقانه کهي و شوي نه کرد تاکو عوسمان گوره بو، بو به لاويکي به هيزي له ش ساغ، له هه زده ساليدي له ناو روله کاتي عه شيره تدا ناوي دهر کردبو، به تيرو رم هاويشتن و سووار چاکي و نازايه تي و دهر وون پاکي و راستي و ره وشت به رزي به لام هه زار بو، تنها چل سر ميري هيو.

عوسمان حه ليمه - ي کچي يه کي له ده وله مهنده کاتي عه شيره ته که ي خوش ده ويست و زور جوان بوو تاقانه ي باوکي بو، کچه ش عوسمان ي خوش ده ويست، به لام هه ردو کيان نه ده ويران خوشه ويستي يه که يان پاس بکن له ترسي ده سلاتي باوکي کچه و له بهر هه زاري عوسمان که هه مو عه يبه کهي نه وه بو ده وله مهنده نه بو، چونکه نه وانه مالانيان له ره وشتي باش زياتر خوش ده ويست.

ده بيان لاوي عه شيره ته که به ناو اته وه بوون بگه نه دلي حه ليمه و داواي بکن و زور جاريش هه و ليسان دا، به لام کچه سره راي ده وله مهنديان بهر به ستيا ني ده کرد، باوکي ناچار ده بو داوا که يان بداته دوواوه، چونکه کچه خوشه ويسته کهي ناره زووي وايه، به و هيوايه ي به درزياي کات بتواني کچه کهي لووت دايني به يه کيک له و ده وله مهنده.

چهند جاريک عوسمان داواي حه ليمه ي له باوکي کرد که باوکي لي ده پرسی، کچه بيده نگ ده بو، نه مهش ماناي رازي بوونه و باوکي تيده گه بشت به لام نه يده دايه عوسمان له بهر هه زاري.

وه رزي پايز بوو کات ده مه و عه سر بو، عه شيره ته که ميره کانيان له کوچي زستانا بوون، بو هاتنه راستايه کان و کوچي عه شيره ته که مانگيني ده خاياند.

چونکه عه شيره ته که دوور بو، هه ر روزه ي له جيه کدا ره شماليان

هه لده دا بو حه سانه وه له وه براندي ميره کان، نه و روزه گه بشتبوونه دهر بند «ره شاقا» که زني گوره و اته زني سره وه له ويوه دهر وني، نه و دهر بنده دوو شاخي وشک و بهر ز له يک جودا ده کاته وه.

ناوي زني زور به تيزي دهر وني، چونکه له سره وه بو خواره وه تافگه به بهر ز بوو بو ناو شيوه قووله که دهنگي ناوه که گوني کهر ده کرد.

پرديني داري ته سک کوني زوري تيدا بوو له سر تافگه که که تاکه ريگا بو بو پهرينه وه.

له بهر نه وه زوريه ي ولاخه کان وه کو نه سپ و هينسترو کهر، سليان له پهرينه وه ده کرد، بويه چاويان ده به سته وه ره شمه که يان ده گرت پساوه کان پيشيان ده که و تن. هه موو عه شيره ته که ويستيان له پرده که بيه رنه وه، ميره کانيان زور به گران په رانده وه و نوره ي پياوو و ولاخه کان هات. حه ليمه ره شمه ي ماينه که ي باوکي نالکاند بو به ده ستي چه په وه به ده ستي راستي چنگي خوري به ده سته وه بو به دم رويشته وه ته شي دهر يست، کاتي گه بشته ناوه راستي پرده که، بينه کي ماينه که رويشته کوني له کونه کاتي ته خته داره کهي پرده که و راچه له کهي نه وه ننده ي چاوي بتورکيني که و ته خواره وه، که بهر زايه کهي سه د يي ده بو، له گه ل حه ليمه دا که و ته سر چاوه ي تافگه، که گيزاوه يه کي قوول و هيچ که س له مه و پيش هه رچه نده مه له وانيش بوو يي نه بتوانيوه نزيکي بکه و ينه وه.

نه و ننده ي يي نه چوو ماينه که و حه ليمه که و ته گيزاوه که وه باوکي وه کو بلني گه شکه برديني و ابو. هه ر وا هه موو عه شيره ته که له بهر ناخوشي کاره ساته که، هه موويان زمانيان به ستراو ماسوله که کانيان وشک بوو نه يان تواني بجوولنه وه و ياد بکه نه وه، يا شتي بکن. عوسمان گه بشته نه و جيا گيه که حه ليمه و ماينه که ي لي که و ته خواره وه زور به يي ترس و به دهنگي بهر زه وه به باوکي حه ليمه ي وت نه گهر رزگارم کرد بو من ده يي؟

باوکي حه ليمه ده ستي شتبوله رزگار بووني و نه يده زاني چي ده لي: وتي، به لي، بو تو ده يي.

هه ر باوکي حه ليمه له قسه کهي بووه، عوسمان به هه موو چل و بهر گوه خو ي هاويشته چاوه گي تافگه ترسناکه که وه هه موو چاويان په ريه پشتي سر يان.

عوسمان له گێژنکی ئاوه که دا ون بو، هه موو قه ناعه تيان هینا که
عوسمان - یش وه کو مایه که وه حه لیمه خنکان.

هه موو سه یری ئاوه که یان ده کرد. نه ک له بهر نه وه په کێکیان ڕزگار
ده بی به لکو له بهر نه وه ی بین له شه کانیان پاش خنکاندن چون
به سهر ئاوه که ده کو ی.

نه وه نده ی جگه ره به ک بکیشی هه موو واقیان و پرما نه وه ی بینان
باوه یریان پی نه ده کرد. عوسمان سهر ئاوه که که وت به ده ستیکی
مه له وانی ده کردو به ده سه ته که ی تری حه لیمه ی راده کیشاو مایه که ش
دووای حه لیمه که وتیو.

خوشی عه شیرته که وه سف نه ده کرا که بینان عوسمان له
ئاوه که وه به ره که نهاری روپاره که ده هات له گه ل حه لیمه و
مایه که ده ره چون هیشتا که ره شه ی مایه که به ده ستی حه لیمه وه بو.
عوسمان په ک چرکه ی به فیرو نه دا، ره شه که ی له ده ستی حه لیمه
کرده وه مایه که هه لسا په سهر چوار په لی بو نه وه ی خوی رانه کینی
ناکو ئاوی پیوه نه مینی.

عوسمان حه لیمه ی سه ره و خوار کردو ئا و به زوری له ده میوه ده ر
ده چوو ده ره وه، پاش ته و او بوونی ئاوه که، له سهر پارچه گیابه ک
دریزی کرد که هه تا و لئی ده دا.
حه لیمه هه ناسه ی هاته وه ورده ورده دلی لئی ده دا و مایه که ش
به ره و لای حه لیمه هات به قه پوزی ده سه کانی ده لیسایه وه وه کو بلئی
ماچی بکا و دلی پی بسوتی.

عه شیرته ته که، له پیشیانه وه باوکی حه لیمه خوی هاویشه سه ر
کچه که ی و نووساندی به سنگیوه و ماچی ده کرد، به فرمیسکی گه رم
ده م و چاوی ته رکرد، نه و فرمیسکه خه قه تاوییه بو به فرمیسکی خوشی
پاش نه وه ی کچه که ی مایه وه وه نه مرد.

پاشان باوکی حه لیمه هه لسا و باوه شی کرد به عوسمان دا و نیو
چاوانی ماچ کردو زور به گه رمیسه وه دو عای خیری بو ده کرد، بو
نه وه ی خوا بیاریزی و خیری ده س که وی.

نه وانی که ش هه موو هاتن و سه روکی عه شیرته که ده ستی کرده
ملیان و له گه ل عوسمان دا ته وه ی کردو سوپاسی نازایه تی و پاله وانی
پی هاوتایه که ی کرد، پاشان هه موویان به هه مان ده ستور سوپاسی
عوسمان - یان کرد.

ئاگریان له نزیک حه لیمه کرده وه تاکو گه رمایی گه بشته له شی و
توزه توزه بیی زیادی ده کردو ده ست و پیی ده جولا یه وه نه وه نده ی
پی نه چوو چاوی کرده وه وه هه لسا و دانیش و وتی سوپاس بو
په زدان، به که م که س که بیی عوسمان بو، به چا و قسه ی له گه لدا
ده کردو ده یوت.

هه زار جار سوپاس خوشه وسته که م بو نه و نیشه ی که کردت و
ناکو نیستا که که س نیشی وای نه کردوه.

باوکی پی و ت، توم به عوسمان داوه تو چی ده لئی؟
ده م چاوی روونا ک بووه وه گو ناکانی سوور هه لگه ران و
په رزانه کانی داگرته خواره وه، که نیشانه ی رازی بوونی بو و تی:
نه بوومه و بو که س نابم نه گه ر بو عوسمان نه بی.

عه شیرته که نه و نیواره به باره گیان له وی خست و پاش تانی
شیوان مه لایان هینا و ماره ی حه لیمه - یان له عوسمان بری، ده هه ول و
زورنا لی درا و هه لپه رکی ده سی پی کرد بو به ناههنگ له بهر شای
عوسمان و حه لیمه تاکو شه ویکی درهنگ و پاشان بوکیان بو عوسمان
برده ده وار یکه وه که ناماده کرا بو بو یان به م جو ره جوانترین و به ختیار
ترین خه ونیان له ژباندا هاته دی بو به یانی روژی دووم که نانی
به یانی ناماده کرا له سهر خوانی سه ره ک عه شیرته که به سه خاوه تی و
پیاوه تی به نا و بانگه، بووک و زاوایشی گرتیوه و رووی کرده ناماده
بووه کانی وتی:

نایا په کینک باوه یری ده کرد هیچ هینزیک هه بی له هینزی نه م
تافگه یه و گێژنگه به هینز تر بی؟

- هه موویان وتیان: نه

- سه ره ک عه شیرته وتی: به لام بومان ده ره که وت عوسمان به هینز تر
بو.

- عوسمان وتی: جه نسابی ناغا: من نه بووم به لکو خوشه وستی
به هینز تر بو.

- سه ره ک عه شیرته و هه موو له گه لیا وتیان: راست ده که بیت و
هه قیشه که ده لی خوشه وستی به هینز تره.